

KLAGANDE

Pelly Industri AB, Box 70, 330 30 Hillerstorp
Ombud: Advokaterna ÅL och MW,
Gärde Wesslau Advokatbyrå AB, Lilla Torget 1, 411 18 Göteborg

MOTPART

Länsstyrelsen i Jönköpings län, 551 86 Jönköping

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen i Jönköpings läns beslut den 24 april 2007, dnr 575-12162-05,
se bilaga 1

SAKEN

Föreläggande om undersökningar/utredningar och tester av förorenat markområde

---

DOMSLUT

Miljödomstolen avslår överklagandet.

Miljödomstolen flyttar fram tidpunkten för när föreläggandet skall vara uppfyllt till senast den 2 januari 2008.

YRKANDEN M.M.

Pelly Industri AB har, genom Axenti AB, hos Miljödomstolen yrkat att domstolen upphäver Länsstyrelsens beslut.

Till stöd för överklagandet har bolaget anfört följande.

Bolaget anser att Länsstyrelsens krav på sanering av fastigheten Hillerstorp 3:106 är alltför långtgående. Av de av SWECO VIAK framtagna rapporterna daterade den 27 september 2006 och den 21 februari 2005 samt PM daterad den 18 februari 2005 framgår följande. Föroreningen förekommer i jord och grundvatten. Föroreningen är belägen mellan 2-3 och 6 meters djup under markytan, varvid ett underliggande

tätare lager av lerig silt har bedömts utgöra en barriär mot spridning till ett djupare jordlager och grundvattenmagasin. Det förorenade området sträcker sig delvis in under byggnader på fastigheter. Spridning av föroreningar sker dels med grundvatten och dels via avgång till atmosfären (och inomhusluften). Spridning med grundvatten bedöms inte ske utanför fastigheten i halter som innebär risker med avseende på bevattning och inomhusluft.

Uppmätta halter trikloretylen i inomhusluften ligger över de inomhuskriterier för arbetsmiljö som SWECO VIAK baserar sin bedömning på. Högsta uppmätta halten är dock uppmätt i en ränna under golvytan. De två andra uppmätta halterna är mer representativa för inomhusluften och ligger under respektive marginellt över den säkra nivån (inomhuskriteriet). Trikloretylenhalterna i jord (under byggnad) bedöms inte utgöra ett inomhusproblem i sig, eftersom de högsta koncentrationerna har uppmätts under grundvattenytan och sammanhänger på så sätt med spridning med grundvatten.

SWECO VIAK anför att det som blir styrande för riskerna är inandning av ångor inne i industribyggnaden. Sammanfattningsvis gör SWECO VIAK bedömningen att det föreligger ett behov av upprättande och genomförande av ett kontrollprogram gällande grundvattenkvaliteten inom och utanför fastigheten.

Uppmätta halter i inomhusluften är avsevärt lägre än AFS 2000:3 gränsvärde (50 mg/m³ luft).

SWECO VIAK anför i sin rapport den 27 september 2006 uppskattade kostnader för saneringsarbetet. Den angivna kostnaden om 4 miljoner kronor för sanering genom s.k. reduktiv deklorering är endast en mycket grov uppskattning och kostnaderna kan komma att uppgå till högre belopp. Även den angivna kostnaden för sanering genom kemisk oxidation om 9,5 miljoner kronor är en grov uppskattning. Även denna metod innehåller osäkerhetsfaktorer som kan leda till att kostnaderna blir högre än beräknat. Bland annat kan igensättningar i injektionsbrunnar medföra problem med utdragna saneringstider och behov av ständig tillsyn. Sanering genom

kemisk oxidation medför hantering av mycket stora mängder kemikalier inom en begränsad yta.

Genom upprättande och genomförande av ett kontrollprogram kan spridningen med grundvattnet från källområdet mätas och kontrolleras.

Bolagets uppfattning är att framtagande av ett treårigt kontrollprogram är en tillräcklig åtgärd då det inte är fastlagt att en fullskalig sanering är nödvändig eftersom spridningen av föroreningen utanför fastigheten endast uppmätts till låga halter, under de föreslagna platsspecifika riktvärdena. Det är därför inte ekonomiskt försvarbart att ålägga bolaget att genomföra en fullskalig sanering till en hög kostnad.

Länsstyrelsen har anfört att länsstyrelsen vidhåller sitt beslut och yrkar att miljödomstolen fastställer beslutet. Länsstyrelsen anför. Länsstyrelsens beslut innebär att bolaget ska ta fram en handlingsplan som redogör för hur bolaget avser att arbeta vidare med frågan att få till stånd en sanering, samt att bolaget ska ta fram ett förslag på kontrollprogram i syfte att övervaka spridningen av trikloretylen och dess nedbrytningsprodukter från källområdet på fastigheten. Inga krav på sanering har ännu specificerats. Det är dock Länsstyrelsens uppfattning att en sanering bedöms som nödvändig inom de närmsta åren för att begränsa ytterligare spridning av trikloretylenföreningar och allvarlig föroreningskada enligt definitionen i 10 kap. 1 § miljöbalken.

Länsstyrelsen delar inte bolagets uppfattning om att det skulle vara en tillräcklig åtgärd att endast upprätta ett kontrollprogram, utan anser att det inte går att vänta med att ta fram en handlingsplan för hur bolaget avser att arbeta vidare med frågan i syfte att få till stånd en sanering. Som redan påtalats i beslutet daterat den 24 april 2007 ser länsstyrelsen mycket allvarligt på den föroreningssituation som råder på fastigheten Hillerstorp 3:106 och bedömer att en saneringsåtgärd är nödvändig. Detta på grund av de stora mängderna förorening, de höga föroreningshalterna, indikationer på fri fas av förorening samt att spridning av trikloretylenföreningar sker via grundvatten från fastigheten. Även om spridningen för närvarande är liten visar

erfarenheter från andra förorenade områden att spridningen i framtiden kan bli betydande. I rapporten SWECO VIAK (*Pelly Industri Hillerstorp - Rapport över utförda tester och åtgärdsalternativ för behandling av triklöretylenförorening i jord och grundvatten*), daterad 2006-09-27 anges att halter av triklöretylen, nedan benämnt TCE, utanför fastigheten inte överskrider de platsspecifika riktvärden som beräknats för grundvatten. Det faktum att TCE och dess nedbrytningsprodukter finns i detekterbara halter utanför det område som definierats som källområde visar enligt länsstyrelsens bedömning att en spridning faktiskt sker från fastigheten Hillerstorp 3:106. Det finns även TCE i de närliggande privata brunnar som används för bevattning. Genom att avvakta med en sanering föreligger stor risk för ytterligare spridning, även om den sker långsamt, vilket med största sannolikhet kommer att försvåra och fördyra en sanering.

Beträffande risken för framtida spridning anger SWECO i ovan nämnda rapport att såvitt det är känt, t.om. början av 2005, inte finns några risker med spridning till omgivande markområden eller fastigheter. I stycket efter står dock att det i nuläget inte är möjligt att bedöma de risker som finns för en framtida utökad spridning av plymen utanför Pellys fastighet, vilket enligt försiktighetsprincipen motiverar en handlingsplan för fortsatta undersökningar och utredningar enligt Länsstyrelsens föreläggande. Undersökningar och utredningar som har till syfte att förbereda en sanering. I rapporten från SWECO står vidare att ett underliggande tätare lager av lerig silt har bedömts utgöra en barriär mot spridning till ett djupare jordlager och grundvattenmagasin. Länsstyrelsen vill dock påpeka att ett sådant lager inte utgör någon garanti för att hindra spridning till djupare lager. Sprickor i lagret eller linser av annat material kan göra att spridning sker. Halter av de aktuella föroreningarna har dessutom påträffats under det tätande lagret enligt en annan rapport från SWECO VIAK (Fas 2 - Detaljerade undersökningar vid Pelly Industrier, steg 2), daterad 2004-09-29, vilket tyder på att spridning redan sker. Spridning av fri fas, vilket det finns indikationer på att det finns på den aktuella fastigheten, kan dessutom ske mycket snabbt. Detta är ytterligare en anledning till att inte avvakta med att ta fram en handlingsplan inför en sanering av området.

Bolaget skriver i sin komplettering av överklagandet att det för närvarande inte är bevisat att av SWECO VIAK föreslagna saneringsmetod (reduktiv deklorering) fungerar och att de ekonomiska konsekvenserna av sanering därför är oförutsägbara samt att det råder osäkerhet om uppnående av förväntat resultat. Länsstyrelsen delar inte bolagets uppfattning.

SWECO VIAK skriver i sammanfattningen till sin rapport att bägge de testade saneringsmetoderna bedöms tekniskt kunna genomföras, men att man rekommenderar reduktiv deklorering. SWECO skriver även att metoden är särskilt effektiv under anaeroba förhållanden och när det redan sker en nedbrytning till dikloretylen vilket är fallet i det aktuella området. Vidare anger SWECO VIAK att saneringsmetoden sannolikt fungerar men att det krävs längre tid för processerna att verka än vad som förflutit i det test av åtgärdsalternativ som utförts samt tillsats av mer substrat (näringslösning) och högre pH-värde för att metoden ska ge resultat. SWECO rekommenderar därför att uppföljande analyser görs efter tillsatser av ytterligare näringslösning och pH-justering. Länsstyrelsen håller med bolaget om att det råder oklarheter kring den tidigare föreslagna saneringsmetoden och vill förtydliga att detta är ett av skälen till att länsstyrelsen har förelagt bolaget att ta fram en handlingsplan för det fortsatta arbetet. Länsstyrelsen anser att tekniken som SWECO VIAK föreslagit är väl etablerad men att ny kunskap på området ändå bör utredas, som en del i den handlingsplan bolaget förelagts att ta fram.

Länsstyrelsen menar att det är konstaterat att spridning redan sker utanför källområdet, till områden utanför fastigheten och till djupare jordlager och grundvattenmagasin, men det finns för närvarande inga säkra uppgifter angående när föroreningen tillförts marken så man kan inte med säkerhet bestämma hur snabbt spridningen sker och hur stor risken är nu och i framtiden. Detta är dock inget skäl för att tro att det inte är någon risk för att föroreningen ska komma att spridas ytterligare i området. På den aktuella fastigheten finns den största mängd TCE-förorening som påträffats i länet. Enligt utförda undersökningar och utredningar beräknas föroreningen utgöras av cirka 5 ton TCE. Den aktuella fastigheten ingår därmed bland länets 30 mest prioriterade områden utifrån föroreningssynpunkt. Att lämna den utan åt-

gärd är på intet vis förenligt med miljöbalkens bestämmelser i 2 och 10 kap. Att lämna konstaterade TCE-föreningar utan åtgärd är inte heller förenligt med miljöbalkens syfte "att uppnå en hållbar utveckling" eller miljö kvalitetsmålet Giftfri miljö och Länsstyrelsens långsiktiga arbete för att nå detta miljö kvalitetsmål. Det skulle dessutom stå i strid med EU:s direktiv för miljöskador och ramdirektivet för vatten. Länsstyrelsen vill poängtera att både ramdirektivet för vatten (Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG) och direktivet om skydd av grundvatten (Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/118/EG, ett dotterdirektiv till ramdirektivet för vatten) måste beaktas. I ramdirektivet för vatten fastslås att uppgiften att säkerställa en god grundvattenstatus kräver åtgärder på ett tidigt stadium och en stabil och långsiktig planering av skyddsåtgärder med tanke på den naturliga tidsåtgången för grundvattnets bildning och förnyelse. För att uppnå en god grundvattenstatus måste denna tidsåtgång beaktas och varje betydande och ihållande ökning av koncentrationen av något förorenande ämne måste motverkas. I direktivet om skydd av grundvatten anges att för att skydda miljön som helhet, och människors hälsa i synnerhet, måste ohälsosamma koncentrationer av skadliga förorenande ämnen i grundvatten undvikas, förebyggas eller minskas. Den aktuella fastigheten Hillerstorp 3: 106 ligger inom en av SGU utpekad grundvattenförekomst (Hillerstorp, ID SE635647-138501). Allt grundvatten ska uppnå god status till år 2015 och tillståndet i grundvatten får inte försämrats, vilket ytterligare motiverar det handlingsprogram länsstyrelsen förelagt bolaget att ta fram inför en sanering av området.

Enligt Naturvårdsverkets "Kvalitetsmanual för arbetet med förorenade områden" (utgåva 3, 2007) skall vid riskbedömningen inte bara förhållandena på platsen och den närmaste omgivningen beaktas. Hänsyn ska också tas till lokala, regionala och nationella miljömål som redan gäller t.ex. för vissa prioriterade föroreningar eller utpekade områden. Det är inte heller rätt att bara se till halter utan mängden föroreningar måste beaktas enligt ovanstående skrift från Naturvårdsverket. Vid riskbedömning av ett förorenat område är mängden föroreningar inom området av normalt större betydelse än föroreningshalterna. Spridningen innebär en belastning på miljön, även om den för närvarande inte leder till att påvisbart skadliga halter uppstår i närområdet. Länsstyrelsen anser vidare att hänsyn bör tas till markfunktion och

markens egenvärde eftersom mark i mångt och mycket är en icke förnybar resurs. Den föreslagna lagstiftningen enligt "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om inrättande av rambestämmelser för markskydd och om ändring av direktiv 2004/35/EG" bygger på försiktighetsprincipen och på principerna att förebyggande åtgärder bör vidtas, att miljöförstöring företrädesvis bör hejdas vid källan och att förorenaren ska betala. Förslaget till direktiv inbegriper en skyldighet för markanvändarna att vidta skyddsåtgärder i de fall där deras markanvändning kan förväntas i betydande grad störa markens funktioner.

Det är Länsstyrelsens bedömning att om man väntar med sanering av området finns risken att halterna i omkringliggande områden till slut kommer upp i sådana nivåer som kan ge skadliga effekter för de boende i området. Att först då påbörja en sanering gör att människor och miljö riskerar att exponeras under längre tid än om sanering genomförs nu. Dessutom behöver det inte föreligga en risk för människors hälsa för att motivera att åtgärder behöver vidtas. Det räcker således med att det föreligger en risk för miljöskada. Att det är ett risktagande för miljön har redan motiverats ovan, angående giffri miljö, markens egenvärde, skydd av grundvatten etc.

Enligt 2 kap. 1 § miljöbalken är alla som har bedrivit verksamhet som kan antas ha orsakat skada eller olägenhet för miljön skyldiga att visa att de förpliktelser som följer av 2 kap. iakttas. Enligt försiktighetsprincipen i 2 kap. 3§ miljöbalken skall försiktighetsmått vidtas så snart det finns skäl att anta att en verksamhet eller åtgärd kan medföra skada eller olägenhet för människors hälsa eller miljön. De försiktighetsmått skall vidtas som behövs för att förebygga, förhindra eller motverka att verksamheten eller åtgärden medför skada eller olägenhet för människors hälsa eller miljön. Utifrån de utredningar som hittills presenterats av bolaget anser Länsstyrelsen att det finns skäl att anta att sådan skada eller olägenhet för människors hälsa eller miljön kan förekomma baserat på de stora mängderna föroreningar, de höga föroreningshalterna, indikationer på fri fas av TCE- förorening samt att spridning av TCE- föroreningen sker från fastigheten. Länsstyrelsen har gjort bedömningen att de krav som följer av föreläggandet och en kommande sanering är skäligen. Genom att vänta kommer kostnaderna att öka.

Bolaget har anförts. Axenti AB ställer sig frågande till länsstyrelsens erfarenheter av spridning från andra förorenade områden. SWECO VIAK har i utredning daterad 2006-09-27 anförts att det, såvitt är känt till och med början av 2005, inte finns några risker med spridning till omgivande markområden eller fastigheter. Detta baseras på oförändrade förhållanden på fastigheten. Den spridning som har noterats utanför källområdet i form av en plym i grundvattnets strömningsriktning med förhöjda halter överskrider inte de gällande platsspecifika riktvärdena. Plymens utbredning eller dess halter förväntas inte heller förändras i någon avgörande grad om inte föroreningsområdet som sådant påverkas. En väsentlig förändring av gällande markförhållanden genom omfattande grävningsarbeten eller rivning av hus på det förorenade området skulle kunna påverka spridningen. Något sådant arbete planeras dock inte i dagsläget.

Av SWECO VIAK:s utredning daterad 2004-09-29 beskrivs de närmare geologiska och hydrogeologiska förhållandena varvid följande anges på sid. 11-12:

"Utförda provtagningar inom fastigheten visar att jordlagrens mäktighet uppgår till 10-15 m med ökande djup mot väster. Under ett någon meter mäktigt lager av fyllning följer sandig silt som övergår i en fastare lagrad silt. På ca 7-8 m djup påträffas en bedömt låg permeabel lerig silt eller lera. Ovanpå berggrunden är avlagrat en lerig sandig eller lerig siltig morän, jämför figur 1 nedan. Vattenförande lager påträffades både över och under det lågpermeabla lagret av silt eller lera. Kontroll av grundvattennivåer i rör som installerats över respektive under det tätare lagret visar att det är två åtskilda grundvattenmagasin och att trycknivån är högre i det övre grundvattenmagasinet."

Den typen av sprickor som länsstyrelsen beskriver för lagret av lerig silt/lera uppstår med största sannolikhet inte eftersom detta lager alltid är vattenmättat. Däremot kan föroreningar från det övre grundvattenmagasinet tränga igenom även det tätare lagret av lerig silt/lera och därigenom spridas till det undre grundvattenmagasinet. Lagret utgör dock en barriär. Det innebär att det vatten som kan tränga igenom lagret och den förorening som kan föras med vattnet inte bedöms kunna leda till sprid-

ning av föroreningar i den omfattning som länsstyrelsen beskriver.

Det kan noteras att aktuella föroreningar har funnits i marken under lång tid, minst 10 år men troligen minst 30 år. Spridningen med grundvattnet bedöms inte ske utanför fastigheten i halter som innebär risker med avseende på bevattning och inomhusluft.

Axenti AB vidhåller att det enligt den rimlighetsavvägning som skall göras, inte finns skäl att i dagsläget vidta en fullskalesanering av aktuell förorening. Nyttan från hälso- och miljösynpunkt av ett avhjälpande skall vägas mot de kostnader åtgärden medför.

Såsom nämnts tidigare bedöms inte spridning av grundvatten ske utanför fastigheten i halter som innebär risker med avseende på bevattning och inomhusluft. Föroreningen har funnits i marken under lång tid. Det får vidare antas att verksamheten har bedrivits enligt dåtidens krav på hantering av trikloretylen och att skälig akt-samhet har vidtagits vid driften av verksamheten. Inget annat har framkommit vid genomförda undersökningar.

Nationella miljökvalitetsmål beskriver ofta ett önskat tillstånd i allmänna termer med angivande av det bakomliggande målet. Det nationella miljökvalitetsmålet "Giftfri miljö" är ett sådant miljökvalitetsmål och det anger inga riktvärden eller gränsvärden som skall innehållas. Det är därför inte korrekt att påstå att en viss konkret åtgärd i detta mål står i direkt strid med miljökvalitetsmålet. Miljöintresset får vägas mot andra samhällsintressen. Axenti AB avser inte heller att lämna aktuell förorening helt utan åtgärd, utan anser att frågan i dagsläget lämpligen kan hanteras genom upprättande av ett kontrollprogram.

Målet med ramdirektivet för vatten (2000/60/EG) är att alla vatten skall nå en god status år 2015. Direktivet har införlivats i svensk lagstiftning bl.a. genom förordning (2004:660) om förvaltning av kvaliteten på vattenmiljön. Av Förordningen framgår att varje vattenmyndighet skall fastställa kvalitetskrav för grundvattenförekomster.

Av 4 kap. 5 § avseende miljö kvalitetsnorm för grundvatten framgår att kvalitetskraven för grundvatten skall fastställas så att tillståndet i grundvattenförekomster inte försämras och så att alla grundvattenförekomster senast den 22 december 2015 uppnår god grundvattenstatus enligt bestämmelserna i bilaga V i ramdirektivet för vatten. Av 4 kap. 10 § avseende avvikelser och undantag framgår att vattenmyndigheten för en viss vattenförekomst får besluta om mindre stränga kvalitetskrav om det på grund av mänsklig verksamhets påverkan är omöjligt eller skulle medföra orimliga kostnader att uppnå kraven, jfr artiklarna 4.1 b i och 4.7 i direktivet. Se även Europaparlamentets och rådets direktiv (2006/118/EG) om skydd för grundvatten mot föroreningar och försämring, artiklarna 6.1 och 6.3 e.

Som nämnts överskrider den spridning som har noterats utanför källområdet i form av en plym i grundvattnets strömningsriktning med förhöjda halter inte de gällande platsspecifika riktvärdena. Av skäl som angetts i tidigare i målet ingivna skrivelser och som påpekas nedan anser Axenti AB inte det motiverat att i dagsläget påbörja en fullskalesanering. Innehållet i ovan nämnda direktiv och förordning ändrar inte Axenti AB:s inställning till frågan. Axenti AB vill poängtera att endast gällande rätt kan beaktas vid prövningen och eventuella förslag till framtida lagstiftning kan därför inte ligga till grund för denna prövning.

Genom upprättande och genomförande av ett kontrollprogram kan spridningen med grundvattnet från källområdet till den beskrivna plymen mätas och kontrolleras. För att kontinuerligt bevaka förhållandena på fastigheten där föroreningarna finns, föreligger enligt SWECO VIAK:s uppfattning ett behov av upprättande/genomförande av ett kontrollprogram gällande grundvattenkvaliteten inom och utom fastigheten. Axenti AB delar SWECO VIAK:s uppfattning. Axenti AB vidhåller att framtagande av ett treårigt kontrollprogram är en tillräcklig åtgärd då det inte är fastlagt att en fullskalesanering är nödvändig. Spridningen av föroreningen utanför fastigheten har endast uppmätts till låga halter, under de föreslagna platsspecifika riktvärdena. Genom kontrollprogrammet är det möjligt att kontrollera och bevaka om förhållandena på fastigheten förändras och om behovet av sanering därigenom kan komma att förändras. Axenti AB anser också att det i dagsläget inte finns skäl att ålägga

Pelly Industri AB att genomföra en fullskalesanering då det råder för stora osäkerheter kring resultatet av en sanering och att kostnaderna kan komma att uppgå till mycket höga belopp. Osäkerheterna kring genomförandet av en sanering är alltså för stora för att i dagsläget motivera ett igångsättande. Axenti AB har i tidigare yttrande anfört vad bolaget anser att kontrollprogrammet bör omfatta. Om en utvärdering av resultaten av kontrollprogrammet visar att det finns ett omedelbart behov av vidtagande av saneringsåtgärder, får omfattningen av sådana åtgärder utredas och vidtas. Av skäl som angetts ovan anser Axenti AB att ett sådant arbete bör påbörjas först efter en noggrann utredning av val av saneringsmetod. Detta synes även länsstyrelsen förorda.

DOMSKÄL

Av det överklagade beslutet framgår att länsstyrelsen de facto tagit ställning till att fastigheten behöver saneras och att bolaget är primärt ansvarigt. Föreläggandet innebär att bolaget i en s.k. handlingsplan skall presentera ett program med tidangivelser för hur och när ytterligare undersökningar av källområdet skall ske, val av saneringsmetod, samt vilka mål som skall gälla för saneringen. Det skall även framgå när en sanering kan inledas. Det är således fortfarande en öppen fråga hur omfattande saneringen skall vara, vilken metod som skall användas samt när åtgärden skall vara avslutad.

Bolaget anser att det inte är ekonomiskt försvarbart att nu genomföra en fullskalig sanering, eftersom spridningen av föroreningen utanför fastigheten endast uppmätts till låga halter. Det råder för stora osäkerheter kring resultatet av en sanering och kostnaderna kan komma att uppgå till mycket höga belopp. Man anser att det tillräckligt med ett treårigt kontrollprogram där spridningen från källområdet mäts för att bevaka om förhållandena på fastigheten förändras.

Miljödomstolen anser att den utredning som legat till grund för länsstyrelsens beslut ger stöd för uppfattningen att ett uttalat saneringsbehov föreligger. För att slutligt kunna fastställa omfattningen av saneringen och tiden för genomförandet behövs

emellertid ytterligare underlag tas fram. Först därefter kan en slutlig skälighetsavvägning göras bl.a. med beaktande av kostnaderna.

I målet relevanta bestämmelser har redovisats i länsstyrelsens beslut.

Miljödomstolen anser att länsstyrelsen har haft fog att förelägga bolaget att närmare utreda och planera för en sanering. Överklagandet skall därför avslås och länsstyrelsens beslut i dess helhet bestå, dock att tidpunkten för dess uppfyllande bestäms till senast den 2 januari 2008.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (prövningstillstånd krävs)

Överklagande senast den 9 november 2007.

Klas Bergenstråhle

Bertil Varenius

I avgörandet har deltagit rådmannen Klas Bergenstråhle, ordförande, och miljørådet Bertil Varenius. Målet har handlagts av beredningsjuristen Anna Öhman.